

Del cel a l'infern en 12 minuts

El Llagostera s'avança al camp del Numància però no sap mantenir l'avantatge en el tram final

Del cel a l'infern en 12 minuts

SÒRIA | DDG

El Llagostera va tocar el cel al minut 69, amb un gol d'Alcalá a la sortida d'un córner servit per Ríos Reina, però es va acabar ofegant de nou quan ja veia la vora, esgotat per haver hagut de jugar l'última mitja hora amb 10 per l'expulsió de Diego Rivas però

també víctima dels errors propis. Avançar-se a Sòria, en plena nevada i amb un home menys, a vint minuts del final era un escenari idíl·lic que els gironins no van saber mantenir. La vermella per doble amonestació al migcampista segur que hi va influir, però també l'autogol que es va fer Jordi Masó i les badades defensives en el segon i en el tercer gols locals. En 12 minuts, del 78 al 90, el Numància en va tenir prou per capgirar un duel que se'ls havia complicat el que no estava escrit i que, si no hagués sigut pel gol en pròpia porta que establia l'1-1 i que va penalitzar molt els visitants, feia pinta d'acabar amb els tres punts per al Llagostera.

El Numància va ser el millor equip de novembre i després d'un inici de temporada més aviat discret ja suma tres triomfs seguits, amb el d'ahir, que l'han acostat a la part noble de la classificació. En un ambient gèlid i amb la neu de testimoni durant tot el partit, els locals van prendre de seguida el control de la pilota i van protagonitzar uns primers vint minuts molt bons. Poc després del quart d'hora entre Moragón i el pal van evitar l'1-0 en un xut de falta d'Iñigo Pérez, una acció que va respondre Eloy Gila fent lluir Munir poc després. A mesura que avançava el partit el Llagostera semblava anar-se trobant cada cop més còmode, mentre els locals, tot i controlar la possessió, no acabaven de generar perill. A deu minuts del descans Julio Álvarez, el millor d'ahir pel Numància (seves van ser les tres assistències dels gols sorians) va enviar un espectacular remat al travessar en una altra bona ocasió local per avançar-se.

El partit era allà on més li convenia al Llagostera. Havia sobreviscut els primers 45 minuts, com quinze dies enrere a Gijón, i sabia que en un moment o altre li podia arribar una contra o un error del Numància que els podria valer per marcar. Però poc després de l'inici de la represa els plans es van començar a esguerrar o, millor dit, el guió va canviar per acabar condemnant de manera cruel els gironins. Diego Rivas va veure la segona groga, i per tant, era expulsat, als 56 minuts i alguns ja començaven a donar per bo l'empat.

Ja se sap que en futbol dos i dos mai fan quatre i, ves per on, quan es podia intuir que el Numància ho tindria millor per guanyar el partit van ser els gironins els qui van oferir la seva millor versió. Solidaris en defensa i extremadament concentrats no hi havia fuites i, en tot cas, en última instància sempre quedava Moragón per solucionar el perill. I va arribar el moment de glòria a vint minuts del final: córner que serveix Ríos Reina i Alcalá, al primer pal, fa valer la seva alçada per situar el 0-1 tot i la inferioritat numèrica dels visitants.

El Numància va quedar grogui. Els minuts avançaven i els de Carrillo, Alsina i Álvarez no tenien excessius maldecaps per defensar el seu avantatge. Fins que un autogol de Jordi Masó quan intentava rebutjar una falta servida per Julio Álvarez va empatar el partit (min. 78) i va obrir el camí de la remuntada a l'equip d'Anquela. Els visitants havien mostrat la llum al Numància, que no va desapropitar l'ocasió i en menys d'un quart d'hora va liquidar per la via ràpida als gironins.

A cinc minuts del final Gaffoor va guanyar la partida a tota la defensa del Llagostera en la sortida d'un córner pentinat al primer pal. El defensa del Numància va rematar, sol, dins l'àrea petita sense que Moragón hi pogués fer res. El 2-1 va ser un cop de pal definitiu i ja en ple festival dels sorians va arribar el tercer, obra de Braian Rodríguez, aprofitant el rebuig d'una pilota mal blocada per Moragón després d'una falta novament servida per Julio Álvarez. Amb els visitants capcots i ferits de mort, en el temps afegit, Alcalá va establir el 3-2 definitiu amb un espectacular xut de falta directa des de fora l'àrea que va treure les teranyines de l'escaire... inútilment perquè la victòria es va quedar a Sòria.

Perdre sempre fa mal però per a un Llagostera instal·lat en el descens caure com ahir a Sòria encara pot resultar més perillós. Les sensacions no són gens bones. Abans d'acabar l'any falta rebre el Ponferradina a casa i anar a Albacete, rival directe. Dues finals quan encara no s'haurà acabat ni la primera volta.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/ue-llagostera/2014/12/07/del-cel-linfern-12-minuts/700605.html?utm_source=rss